

31992R0900

L 96/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

10.4.1992

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 900/92**z dnia 31 marca 1992 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3677/90 ustanawiające środki, które powinny być podjęte w celu uniemożliwienia wykorzystywania niektórych substancji do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 3677/90 ⁽¹⁾ ustanowiło środki, które powinny być podjęte w celu uniemożliwienia wykorzystywania niektórych substancji do nielegalnego wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych;

metody wykorzystywania tych substancji zmieniają się bardzo szybko i na szczeblu międzynarodowym uważa się, iż procedury określone w art. 12 Konwencji NZ o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, dalej zwanej „Konwencją Narodów Zjednoczonych”, wymagają wzmocnienia, aby skutecznie przeciwdziałać wykorzystywaniu substancji chemicznych;

Komisja oraz siedem Państw Członkowskich uczestniczyło w pracach grupy roboczej ds. produktów chemicznych, utworzonej na szczycie gospodarczym w Houston (G-7) 10 lipca 1990 r. w celu rozwoju skutecznych procedur zapobiegania wykorzystywaniu prekursorów i podstawowych chemikaliów do nielegalnego wytwarzania narkotyków; podczas prac grupy zapewniono pełną koordynację działań na poziomie wspólnotowym, jak również ścisłe konsultacje z przedstawicielami przemysłu i handlu;

sprawozdanie końcowe grupy roboczej zostało przyjęte na londyńskim szczycie gospodarczym (G-7) 15 lipca 1991 r.;

sprawozdanie końcowe uznające, że Konwencja Narodów Zjednoczonych stanowi podstawowy instrument współpracy międzynarodowej w dziedzinie wykorzystywania substancji chemicznych, zawiera szereg zaleceń zmierzających do wzmocnienia środków krajowych i międzynarodowych na podstawie tej Konwencji;

niektóre zalecenia grupy roboczej dotyczą środków nieobjętych rozporządzeniem (EWG) nr 3677/90, w szczególności niektórych wymogów w odniesieniu do wywozu substancji chemicznych, rozwinęcia wykazu substancji chemicznych podlegających międzynarodowej kontroli oraz nowej klasyfikacji według kategorii, przewidującej właściwe środki kontroli zgodnie z rodzajem i metodami handlu tymi substancjami w każdej z trzech ustalonych kategorii; substancje zaliczone w szczególności do kategorii 3 są przedmiotem legalnego obrotu na szeroką skalę i powinny podlegać systemowi pozwoleń na wywóz jedynie, gdy są skierowane do niektórych wrażliwych krajów, aby nie zwiększać niepotrzebnie obciążeń kontrolnych; ponadto sprawozdanie zaleca wzmocnienie międzynarodowej współpracy przez zawarcie porozumień dwustronnych, w szczególności między regionami wywozu i przywozu sklasyfikowanych chemikaliów;

wyduje się istotne, by Wspólnota, z uwagi na swoje zaangażowanie w prace grupy roboczej, wykonywała przyjęte zalecenia i przyczyniała się, w najszerszym możliwym zakresie, do międzynarodowej współpracy w tej dziedzinie;

na mocy Konwencji Narodów Zjednoczonych propozycje zmian tabel I i II Załącznika kieruje się do Komisji ds. Środków Odurzających w Radzie Gospodarczo-Społecznej Organizacji Narodów Zjednoczonych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3677/90 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 2 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) »odbiorca końcowy« oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, do której w kraju przeznaczenia są dostarczane substancje sklasyfikowane. Osoba ta nie musi być użytkownikiem końcowym;”

Litera f) otrzymuje oznaczenie g);

⁽¹⁾ Dz.U. L 357 z 20.12.1990, str. 1.

- 2) w art. 2 ust. 1 tiret drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

- „— ilość i wagę substancji sklasyfikowanej, a w przypadku mieszaniny ilość i wagę mieszaniny, jak również ilość i wagę lub procentową zawartość substancji wymienionych w Załączniku, będących składnikami mieszaniny,
- nazwę i adres eksportera, importera, jednostki rozprowadzającej i, zgodnie z art. 4, 5 i 5a, odbiorcy końcowego.”;

- 3) artykuł 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. dokumenty i rejestry określone w pkt 1 i 3 przechowuje się przez okres trzech lat od końca roku kalendarzowego, w którym miała miejsce operacja określona w pkt 1 i muszą one być łatwo udostępnić na wniosek właściwych organów w celu przeprowadzenia kontroli.”;

- 4) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Udzielanie pozwoleń i rejestracja podmiotów gospodarczych

1. Podmioty gospodarcze niebędące agentami celnymi, składającymi ani przewoźnikami działającymi jedynie w tym charakterze, zajmujące się przywozem, wywozem lub tranzytem substancji sklasyfikowanych wymienionych w kategorii 1 Załącznika są zobowiązane uzyskać pozwolenie na prowadzenie tej działalności od Państwa Członkowskiego, w którym mają siedzibę. Badając, czy należy wydać takie pozwolenie, właściwe organy biorą pod uwagę w szczególności kompetencje i uczciwość składającego wniosek.

Pozwolenie może zostać zawieszono lub cofnięte przez właściwe organy w każdym przypadku, gdy istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że posiadacz pozwolenia nie jest już właściwą i odpowiednią osobą lub że warunki, na podstawie których pozwolenie zostało wydane, nie są już spełniane.

2. Podmioty gospodarcze, niebędące agentami celnymi, składającymi ani przewoźnikami działającymi jedynie w tym charakterze, zajmujące się przywozem, wywozem lub tranzytem substancji sklasyfikowanych wymienionych w kategorii 2 lub wywozem substancji sklasyfikowanych wymienionych w kategorii 3 Załącznika, mają obowiązek przekazywania i uaktualniania właściwym organom adresów zakładów, w których dane substancje są wytwarzane lub które nimi handlują.

Jednakże wymóg ten nie ma zastosowania w odniesieniu do podmiotów gospodarczych zajmujących się wywozem małych ilości substancji sklasyfikowanych wymienionych w kategorii 3 lub wywozem mieszanin zawierających substancje wymienione w kategorii 3, które zostały w tym celu zidentyfikowane.

3. Państwa Członkowskie ustalają procedury wydawania pozwoleń, włącznie z dołączaniem specjalnych warunków, takich jak termin ważności i pobieranie opłat za ich wydawanie.”;

- 5) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Współpraca

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki konieczne w celu ustanowienia ścisłej współpracy między właściwymi organami i podmiotami gospodarczymi, w ramach której podmioty gospodarcze:

- niezwłocznie powiadamiają właściwe organy o wszelkich okolicznościach, takich jak nietypowe zamówienia oraz transakcje z udziałem substancji sklasyfikowanych, które mogą budzić podejrzenie, iż takie substancje, przeznaczone do przywozu, wywozu lub tranzytu mogą być wykorzystywane do celów nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych,
- dostarczają właściwym organom w zwięzłej formie informacje o transakcjach wywozowych, które mogą być wymagane przez te organy.”;

- 6) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Pozwolenie na wywóz

Substancje sklasyfikowane wymienione w kategorii 1 Załącznika

1. Wywóz substancji wymienionych w kategorii 1 Załącznika wymaga pozwolenia w formie indywidualnych pozwoleń na wywóz wydanych przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym ma zostać złożone celne zgłoszenie wywozowe zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Wnioski o wydanie pozwoleń określonych w ust. 1 zawierają następujące informacje:

- nazwę i adres eksportera, importera w państwie trzecim oraz każdego innego podmiotu gospodarczego zajmującego się operacjami wywozowymi lub wysyłaniem, a także odbiorcy końcowego,
- nazwy substancji sklasyfikowanych tak, jak zostały podane w kategorii 1 Załącznika,

- ilość i waga substancji sklasyfikowanej i, w przypadku mieszaniny, ilość i waga mieszaniny, jak również ilość i waga lub zawartość procentowa każdej substancji wymienionej w Załączniku będącej składnikiem mieszaniny,
- szczegóły dotyczące transportu, w szczególności planowana data wysyłki, metoda transportu, nazwa urzędu celnego, w którym celne zgłoszenie wywozowe ma być złożone, oraz, jeśli taka informacja jest dostępna na tym etapie, określenie środków transportu, trasy podróży, planowanego miejsca wyprowadzenia z obszaru celnego Wspólnoty oraz miejsca wprowadzenia do kraju przywozu.

W przypadku określonym w ust. 10 kopia pozwolenia na przywóz wystawionego przez państwo przeznaczenia musi być załączona do wniosku.

3. Decyzję w sprawie wniosku podejmuje się w ciągu 15 dni roboczych, począwszy od daty, gdy właściwe organy uznają dokumenty za kompletne. Termin ten ulega przedłużeniu, jeżeli w przypadku określonym w ust. 10 organy mają obowiązek podjąć dalsze kroki w celu upewnienia się, że w sposób właściwy zezwolono na przywóz substancji.

4. Bez uszczerbku dla możliwego wykonania represyjnych środków technicznych odmawia się wydania pozwolenia na wywóz określonego w ust. 1, jeżeli:

- a) istnieją uzasadnione podstawy do podejrzeń, że informacje podane zgodnie z obowiązkami na mocy ust. 2 są fałszywe lub nieprawidłowe;
- b) w przypadku określonym w ust. 10 zostanie ustalone, że właściwe organy kraju przeznaczenia nie zezwoliły w sposób właściwy na przywóz substancji sklasyfikowanych;
- c) istnieją uzasadnione podstawy do podejrzeń, że rozpatrywane substancje są przeznaczone do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

5. W przypadku gdy dane szczegółowe dotyczące trasy podróży i środków transportu nie zostały zawarte we wniosku określonym w ust. 2, w pozwoleniu na wywóz stwierdza się, że podmiot gospodarczy musi przedstawić te dane szczegółowe organom celnym lub innym właściwym organom w miejscu wyprowadzenia z obszaru celnego Wspólnoty przed fizycznym nadaniem przesyłki. W takim przypadku w pozwoleniu na wywóz dokonuje się odpowiedniej adnotacji zgodnie z datą wystawienia.

6. We wszystkich przypadkach pozwolenie na wywóz jest okazywane do kontroli przez organy celne wraz z wniesieniem celnego zgłoszenia wywozowego.

Kopia tego pozwolenia towarzyszy dalej przesyłce do urzędu celnego w miejscu wyprowadzenia substancji sklasyfikowanych z obszaru celnego Wspólnoty. Urząd ten dodaje, gdzie

to właściwe, dane szczegółowe, określone w ust. 5, i inne niezbędne dane szczegółowe oraz umieszcza pieczęć na kopii pozwolenia przed zwróceniem go do organu, który je wydał.

7. Wydanie pozwolenia na wywóz nie wyłącza możliwości administracyjnej lub innej odpowiedzialności posiadacza takiego pozwolenia.

8. Pozwolenie na wywóz może zostać zawieszone lub cofnięte przez właściwe organy w każdym przypadku, gdy istnieją uzasadnione podstawy do podejrzeń, że substancje mogą być wykorzystywane do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

9. W odniesieniu do wniosku o wstępne powiadomienie wywozowe skierowane do Wspólnoty przez państwo trzecie na podstawie art. 12 ust. 10 Konwencji Narodów Zjednoczonych:

- a) Komisja niezwłocznie informuje właściwe organy Państw Członkowskich o każdym takim otrzymanym wniosku;
- b) właściwe organy danego Państwa Członkowskiego przed każdym wywozem substancji sklasyfikowanej do państwa wnioskującego przedstawiają właściwym organom tego państwa informacje określone w ust. 2. Kopia odpowiedzi jest przekazywana Komisji w celu przesłania jej pozostałym Państwom Członkowskim;
- c) organy dostarczające takich informacji wymagają, aby organy państwa trzeciego otrzymujące te informacje zapewniły poufny charakter każdej wymiany handlowej, tajemnicy przemysłowej, handlowej lub zawodowej lub każdemu procesowi handlowemu, o którym jest mowa w tym kontekście.

10. W każdym przypadku, gdy istnieje porozumienie między Wspólnotą i państwem trzecim niezezwalające na wywóz, chyba że pozwolenie na przywóz zostało wydane przez właściwe organy tego państwa dla określonych substancji:

- a) Komisja przekazuje właściwym organom w Państwach Członkowskich nazwę i adres właściwego organu państwa trzeciego wraz z wszelkimi informacjami operacyjnymi otrzymanymi od tego państwa;
- b) właściwe organy Państw Członkowskich upewniają się, że zezwolono na przywóz w sposób właściwy, jeżeli to konieczne występując o potwierdzenie od organów określonych w lit. a).”;

7) artykuł 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Szczegółne wymagania wywozowe

Substancje sklasyfikowane wymienione w kategorii 2 Załącznika

1. Wywóz substancji sklasyfikowanych w kategorii 2 Załącznika podlega wymogowi pozwolenia wydawanego zgodnie z ust. 2 i 3 przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym celne zgłoszenie wywozowe ma zostać wniesione zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Wywóz określony w ust. 1 podlega *mutatis mutandis* przepisom art. 4, gdy wydaje się być przeznaczony, pośrednio lub bezpośrednio, do jakiegokolwiek państwa trzeciego, które zostało uznane za państwo dotknięte problemem nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych przy użyciu odnośnych substancji sklasyfikowanych. Uznanie takie opiera się w szczególności na umotywowanym wniosku skierowanym do Komisji przez zainteresowane państwo trzecie.

Przepisy art. 4 stosuje się również w każdym przypadku, gdy otwarte pozwolenie indywidualne nie może zostać wydane na mocy ust. 3.

3. We wszystkich pozostałych przypadkach pozwolenie na wywóz substancji sklasyfikowanych wymienionych w kategorii 2 może zostać udzielone na wniosek zainteresowanych podmiotów gospodarczych, na ogólnej podstawie dla wydania otwartego pozwolenia indywidualnego. Przy podejmowaniu decyzji rozstrzygającej o wydaniu takiego pozwolenia bierze się pod uwagę kompetencje i uczciwość ubiegającego się, jak również charakter, zakres i metody jego działalności związanej z tymi substancjami. W takich przypadkach posiadacz pozwolenia umieszcza dane szczegółowe tego pozwolenia w odpowiednim celnym zgłoszeniu wywozowym.

Zgodnie z przepisami ustanowionymi przez właściwe organy posiadacz takiego pozwolenia przedkłada zwięzłą informację dotyczącą wywozów dokonanych na mocy pozwolenia.

Otwarte pozwolenie indywidualne może zostać zawieszone lub cofnięte w każdym przypadku, gdy istnieją uzasadnione powody do podejrzeń, że jego posiadacz przestał być odpowiednią i właściwą osobą do posiadania go lub też gdy warunki, na których zostało wydane pozwolenie, przestały obowiązywać.”;

8) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Szczegółne wymogi wywozowe

Substancje wymienione w kategorii 3 Załącznika

1. Gdy przewidziany jest wywóz substancji sklasyfikowanych wymienionych w kategorii 3 Załącznika, pośrednio lub bezpośrednio, do dowolnego państwa trzeciego:

- a) z którym Wspólnota zawarła porozumienie, na mocy którego nie zezwala się na wywóz ze Wspólnoty do tego państwa, chyba że właściwe organy tego państwa wydały pozwolenie na przywóz w odniesieniu do określonej przesyłki; lub
- b) które zostało uznane za kraj dotknięty problemem nielegalnego wytwarzania heroiny lub kokainy na jego

terytorium lub też za kraj wrażliwy w zakresie możliwego wykorzystywania wymienionych substancji,

taki wywóz podlega wymogowi pozwolenia wydawanego zgodnie z ust. 2 i 3 przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym celne zgłoszenie wywozowe ma zostać wniesione zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Wywóz substancji określonych w ust. 1 podlega *mutatis mutandis* przepisom art. 4, w przypadku gdy na mocy specjalnych uzgodnień między Wspólnotą a państwami określonymi w ust. 1 wymagane jest indywidualne pozwolenie na wywóz. Przepisy art. 4 stosuje się w każdym przypadku, gdy otwarte pozwolenie nie może być wystawione zgodnie z ust. 3.

3. We właściwych okolicznościach na wywóz substancji wymienionych w kategorii 3 można zezwolić na ogólnej podstawie przez wydanie otwartego pozwolenia indywidualnego. Decyzja o wydaniu, zawieszeniu lub cofnięciu takiego pozwolenia zostanie podjęta poprzez zastosowanie *mutatis mutandis* art. 5 ust. 3.

Ponadto warunkiem wydania takiego pozwolenia jest, aby w celu kontroli posiadacz pozwolenia zatrzymał je do kontroli przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, z którego odbywał się wywóz, a gdzie sytuacja tego wymaga — kopie pozwolenia na przywóz wydanego przez organy państwa trzeciego. W przypadku wątpliwości właściwe organy Państwa Członkowskiego wywozu mogą skontaktować się z organami, które wydały pozwolenie na przywóz.”;

9) artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Kompetencje właściwych organów

1. Aby zapewnić właściwe stosowanie art. 2, 4, 5 i 5a, każde Państwo Członkowskie przyjmuje w ramach prawa krajowego niezbędne środki, aby umożliwić właściwym organom:

- a) uzyskiwanie informacji lub nakazów działań z użyciem substancji sklasyfikowanych;
- b) dostęp do miejsca prowadzenia działalności podmiotów gospodarczych w celu zbierania dowodów nieprawidłowości.

2. Bez uszczerbku dla środków ustanowionych w art. 4, 5 i 5a oraz w ust. 1 niniejszego artykułu właściwe organy każdego Państwa Członkowskiego mogą zakazać przywozu sklasyfikowanych substancji na obszar celny Wspólnoty i opuszczenia go, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do podejrzeń, że substancje te są przeznaczone do nielegalnego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

3. Do celów zapobiegania szczególnemu ryzyku wykorzystania tych substancji w wolnych obszarach celnych, jak i w innych wrażliwych obszarach, takich jak składy celne, Państwa Członkowskie zapewniają, że kontrole działań podejmowanych w tych miejscach są skuteczne na każdym etapie tych działań oraz, że są nie mniej surowe od tych stosowanych w innych częściach obszaru celnego.”;

10) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Komitet bada każdą sprawę dotyczącą stosowania niniejszego rozporządzenia, podniesioną przez przewodniczącego z własnej inicjatywy albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię dotyczącą projektu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego, który może ustalić go wedle pilności sprawy. Opinię wydaje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji. Głosy Państw Członkowskich w Komitecie są ważone w sposób określony w tym artykule; przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje środki, które stosuje się natychmiast. Jednakże jeżeli środki nie są zgodne z opinią Komitetu, są one niezwłocznie przekazywane Radzie przez Komisję. W takim

przypadku Komisja wstrzymuje stosowanie środków, które wyznaczyła na trzy miesiące od daty przekazania.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie określonym w poprzednim akapicie.

3. Procedurę ustanowioną w ust. 2 stosuje się w szczególności do:

- określenia ilości substancji sklasyfikowanych wymienionych w kategorii 3 oraz identyfikacji mieszanin zawierających substancje sklasyfikowane wymienione w kategorii 3 na mocy art. 2a ust. 2;
- określenia państw i substancji na mocy art. 5 ust. 2;
- przyjęcia wymogów pozwolenia na wywóz na mocy art. 5a ust. 1 lit. b) w każdym przypadku, gdy nie ma porozumienia z danym państwem trzecim;
- przyjęcia wzoru formularza pozwolenia na wywóz, określonego w art. 4, jak również szczegółowych zasad dotyczących jego stosowania oraz szczegółowych zasad dotyczących wykonania systemu otwartych pozwoleń indywidualnych, określonych w art. 5 i 5a;
- wprowadzania zmian do Załącznika do niniejszego rozporządzenia, w przypadku wprowadzenia zmian do załączników do Konwencji Narodów Zjednoczonych.”;

11) dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Komisja jest niniejszym upoważniona do przyjęcia stanowiska, w imieniu Wspólnoty, w celu wprowadzenia zmian w tabelach I i II Załącznika Konwencji Narodów Zjednoczonych, które są zgodne z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.”;

12) Załącznik otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

Substancja	Nazewnictwo CN (jeżeli inne)	Kod CN
KATEGORIA 1		
— Efedryna		2939 40 10
— Ergometryna		2939 60 10
— Ergotamina		2939 60 30
— Kwas lizerginowy		2939 60 50
— 1—fenylo—2—propanon	Fenyloaceton	2914 30 10
— Pseudoefedryna		2939 40 30
— Kwas acetyloantranilowy	Kwas 2-etylobutanowy	2924 29 50
— 3,4—dwumetylobutan—2—on		2932 90 77

Sole substancji wymienionych w niniejszej kategorii w każdym przypadku, gdy istnienie takich soli jest możliwe.

Substancja	Nazewnictwo CN (jeżeli inne)	Kod CN
KATEGORIA 2		
— Bezwodnik octowy		2915 24 00
— Kwas antranilowy		ex 2922 49 90
— Kwas fenylloctowy		2916 33 00
— Piperydyna		2933 39 30
— Izosafrol (cis + trans)		2932 90 73
— Piperonal		2932 90 75
— Safrol		2932 90 71

Sole substancji wymienionych w niniejszej kategorii w każdym przypadku, gdy istnienie takich soli jest możliwe.

KATEGORIA 3		
— Aceton		2914 11 00
— Eter etylowy	Eter dietylowy	2909 11 00
— Keton etylowo-metylowy (MEK)	Butanon	2914 12 00
— Toluen		2902 30 10/90
— Manganian (VII) potasu		2841 60 10
— Kwas siarkowy		2807 00 10
— Kwas solny	Chlorowodór	2806 10 00"

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1993 r., z wyjątkiem art. 1 ust. 11, który stosuje się od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 31 marca 1992 r.

W imieniu Rady

Vitor MARTINS

Przewodniczący